Slott och Herresäten i Blekinge

Slott och Herresäten i Blekinge

Sölvesborgs slott

I dag kvarstår en hög kulle med ruiner efter det stora försvarstornet samt källare efter omgivande borggårdsbebyggelse. En femton meter bred vallgrav har omgett kullen och väster om denna låg den medeltida förborgen med ladugårdar och stallbyggnader.
Vid utgrävningar av borgkullen åren 1940-1942 kunde utgrävaren, intendent Lars Göran Kindström, konstatera tre olika byggnadsfaser innan den nuvarande borganläggningen uppförts.

Brömsehus

Brömsehus var en försvarsborg vid den dansk-svenska gränsån Brömsebäck. Den ligger i Kristianopels socken i nuvarande Karlskrona kommun i Blekinge.

Fästningen var högre belägen än terrängen i övrigt och omgärdad av pålverk och vallgrav. Det har inte gjorts några arkeologiska utgrävningar på platsen som idag utgörs av en ruinkulle.

Brömsehus byggdes troligen av den danske kungen Valdemar Atterdag under 1361-1365 och omtalas första gången i ett fredsfördrag mellan honom och hertigarna av Mecklenburg 1366. Brömsehus var en viktig fästning för danskarna som härifrån haft uppsikt mot Kalmar sund och dess sjötrafik. Brömsehus erövrades och brändes under Engelbrektsfejden 1436 av svenskarna med Nils Stensson (Natt och Dag) som härförare. Sten Kristiernsson (Oxenstierna) lät 1505 befästa holmen som svensk gränsbefästning, men den torde ha övergetts kort därefter.

Djupadals herrgård

Djupadals herrgård är den största gården i Ronneby kommun och ligger mellan orterna Ronneby och Kallinge på den östra sidan av Ronnebyån. Den är troligen byggd under tidigt 1600-tal. Djupadals herrgård tillhörde familjen Wrede af Elimä från början av 1800-talet fram till tidigt 1900-tal varav Casper Wrede af Elimä tog initiativ till att anlägga Djupafors Fabiks AB strax norr om herrgården. Familjen af Elimä familjen valde under tidigt 1900-tal att sälja delar av gården då familjen Petri blev delägare. Familjen Petri blev ensamma ägare av gården från tiden runt år 2000 till 2005 då bröderna Carl-Axel och Carl-Wilhelm Petri beslutade sig för att sälja herrgården, som då hade varit i släktens ägo i runt 150 år.
Därefter köptes gården av Johan och Lena Persson.
Egendomens totala areal uppgår till drygt 1 000 hektar jord och skog (innan försäljning styckades egendomen upp och den största delen av egendomen ägs fortfarande av familjen Petri).

Skärva herrgård

Skärva herrgård är det lantställe, som skeppsbyggaren Fredrik Henrik af Chapman lät uppföra på fastlandet, strax nordväst om Karlskrona och öster om Nättraby. Bakom projektet stod Gustav III som beordrat Chapman att flytta till Karlskrona för att utveckla en uppbyggnad av rikets flotta. Skärva var således också en betydelsefull arbetsplats och i parken fanns en bassäng där hydrodynamiska experiment kunde utprovas inom skeppsbyggnadskonsten. Skärva herrgård är idag privatägd och ett byggnadsminne sedan 1975. Herrgården ingår också i världsarvet Örlogsstaden Karlskrona och ligger inom Skärva naturreservat. När skeppsbyggaren Fredrik Henrik af Chapman var 64 år gammal beslöt han att bygga sig en lantgård strax utanför staden. Detta var vanligt i de högre ståndens på den här tiden och runt Karlskrona ligger flera sådana herrgårdar.

År 1785 köpte han delar av byn Skärva och för ritningar till bygget tog han hjälp av sin nära vän Carl August Ehrensvärd, överamiral, konstnär och arkitekt.

Skärva herrgård

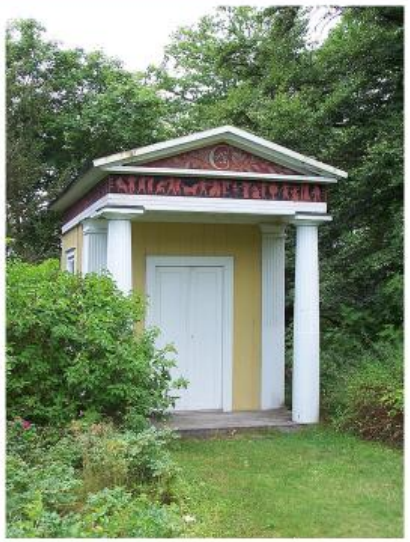

Tromtö herrgård

Tromtö herrgård

är en herrgård i Förkärla socken, Ronneby kommun. Herrgården ligger på en liten ö, fem kilometer väster om Karlskrona. Gården blev 1687 säteri för generalamiralen Hans Wachtmeister och hans släkt. Numera tillhör Tromtö herrgård Johannishus godsförvaltning AB. Herrgården blev byggnadsminne 4 juni 1986.

Elleholms hovgård

Redan under medeltiden var Elleholm ett ansenligt gods, som tillsammans med ett befäst slott på holmen tillhörde Lunds stift. I början av 1400-talet förpantades godset till riddaren Axel Pedersson (Tott), men blev återlöst 1424. Vid Engelbrekts genomtåg 1436 skadades ärkebiskopens egendom, vilket Karl Knutsson (Bonde) fick ersätta. Kronan övertog egendomen vid reformationen. Vid 1500-talets mitt hade Hartvig Bilde Elleholms slott och län som pant. Han fick genom ett kungligt brev 26 april 1561 tillstånd att överlåta panten på Arild Ugerup.
Omkring slottet fanns förr en liten stad på holmen. Staden kallades Elleholm och fick 3 februari 1450 köpstadsprivilegier av ärkebiskop Tuve. Staden förstördes av svenskarna 1564, då stadsprivilegierna flyttades till Sölvesborg. De förnyades 1584, men förlorades på nytt 1600. Godset ägdes från 1850-talet till 1875 av Louise Christine, länsgrevinna av Danner, som var morganistiskt gift med Fredrik VII av Danmark.

Elleholms hovgård är en herrgård i Elleholms socken i Karlshamns kommun. Hovgården ligger på en holme vid Mörrumsåns mynning, i byn Elleholm. Den nuvarande huvudbyggnad av reveterat timmer i två våningar är byggd 1730 och tillbyggd 1804.

Johannishus slott

Johannishus, herrgård vid Listerbyån söder om Listersjön i Hjortsberga socken, Ronneby kommun. Huvudbyggnaden är en gulputsad nyklassicistisk byggnad med brutet tak från 1779. För ritningarna stod arkitekten Carl Fredrik Adelcrantz. Johannishus slott är byggnadsminne sedan den 6 december 1982. Godset har tillhört familjen Wachtmeister i elva generationer sedan slutet av 1600-talet och ägs sedan 1964 genom Johannishus Fideikommiss AB där nuvarande verkställande direktören är greve Hans Wachtmeister.
Landsdomare Nils Skunck fick 1670 sätesfrihet för en egendom i Hjortsberga socken, som efter honom kallades Skunckenberg. Efter domare Skunck ägdes herrgården av överste Nils Skytte. Näste ägare blev amiralen och senare friherren Cornelius Anckarstjerna.

Slott och Herresäten i Blekinge

Målning av Johannishus slott av Carl August Ehrensvärd

Johannishus slott

År 1687 köptes säteriet av amiralgeneralen greve Hans Wachtmeister af Johannishus. Han gjorde säteriet till fideikommiss för sin släkt den 25 oktober 1712, vars stamgods det sedan blev. Förutom Skunckenberg utgjordes egendomen av Edestad, Wambåsa och Tromtö. Dessutom avsattes en tomt i Karlskrona där han lät uppföra sitt residens, Grevagården, numera hemvist för Blekinge Museum. Hans sonson greve Fredrik Georg Hans Carl Wachtmeister fick tillåtelse 1769, att ändra egendomens namn till Johannishus, efter ättens tidigare gods med samma namn i Livland. Det var han, som lät uppföra den nuvarande huvudbyggnaden, som stod färdig 1779.

Johannishus slott

Johannishus Gods med all tillhörande mark är beläget i Ronneby kommun i Hjortsberga, Edestad, Förkärla och Listerby socknar. Godset är koncentrerat till Listersjön och Listerbyåns dalgång samt Johannishus- och Tvingåsarna. Från yttersta kobben i havsbandet till den nordligaste skogsmarken är egendomen 32 kilometer lång. Godset har en yta om totalt 8 250 ha, varav 6 026 ha skog, 804 ha åker och 349 betesmark samt 1 071 ha övrig mark.

Johannishus slott

Den äldsta mangårdsbyggnaden på Johannishus var en rödmålad tvåvånings träbyggnad. Vid mitten av 1700-talet var denna mycket förfallen. Dåvarande fideikommissarien Carl Wachtmeister gav därför överintendent Carl Fredric Adelcrantz i uppdrag, att utarbeta ritningar till en ny huvudbyggnad. Adelcrantz ritade en tvåvåningsbyggnad i sten med valmat brutet tak, försett med ovala takfönster. Huvudfasaden har framspringande flygelpartier. Kraftiga gesimser understryker våningsindelningen, där bottenvåningen närmast fungerar som sockel till andra våningen – paradvåningen. Putsfärgen var ursprungligen rosa, men är numera svagt gul med vita rustikpartier. Interiören präglas huvudsakligen av två genomgripande restaureringar, 1910–11 och 1955–56, den senare med målsättningen att försöka återskapa något av den ursprungliga inredningen.

Förutom huvudbyggnaden finns en envånings timrad flygelbyggnad, reveterad och avfärgad i gult och vitt. Delar av dess stomme härrör möjligen från den äldre herrgårdsanläggningen. I anslutning till slottet ligger ekonomibyggnader – en ursprungligen halmtäckt, nu spåntäckt ladugårdsfyrkant från 1760-talet med tre längor av gråsten, en gårdskvarn från 1919 i schweizerstil och arbetarbostäder. Beträffande herrgårdens interiör kan nämnas, att i herrrummet finns Emma Sparres porträtt av landshövding Hans Wachtmeister, den yngre (1828–1905), och hans söner. I musikrummet finns Fredric Westins porträtt av greve Carl Wachtmeister (1720–92) och hans söner. De gamla väggdekorationerna har tagits fram i matsalen.

Johannishus slott

Emma Sparre

Hans Wachtmeister (1641–1714)

David Klöcker Ehrenstrahl

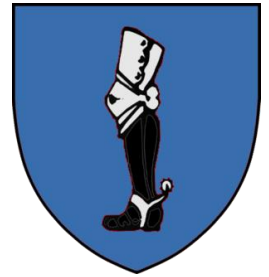

Släktvapen

Johannishus slott

Ägare av Johannishus

Ägarlängd

1670–16?? Nils Skunck
16??–16?? Nils Skytte
16??–1687 Cornelius Anckarstjerna
1687–1712 Hans Wachtmeister af Johannishus
1712–1964 Wachtmeisters fideikommiss
1964–nutid Johannishus Fideikommiss AB

Slott och Herresäten i Blekinge

Johannishus slott

Finska krigsbarn på Johannishus slott

På Johannishus slott bodde och verkade vid tiden för finska vinterkriget greven och grevinnan Axel och Carola Wachtmeister. Grevinnan var verksam i Svenska Lottakåren och under dess direktion inrättades ett hem för finska krigsbarn. Enligt uppgifter ankom de första barnen 1942 och hemmet upphörde 1946. Flottans fartyg visade intresse för barnhemmet och gjorde månatliga inbetalningar till hemmet. Varje barn tilldelades olika fartyg som fadder och fartyget fick ett foto av ”sitt” barn.

Barnen bodde på övre planet i slottet där det fanns en gästvåning med flera rum. Måltiderna intogs i det stora slottsköket på nedre plan. Uppgifter av skolbarn i samma ålder visar att skolpliktiga barn gick i Vångs småskola under småskollärarinnan Ulla Håkansson.

De finländska krigsbarnen (finska: Sotalapset) skickades från Finland till Sverige under andra världskriget. Under vinterkriget 1939–1940 och fortsättningskriget 1941–1944 reste cirka 70 000 barn från Finland till Sverige.

Johannishus slott

Slott och Herresäten i Blekinge

Brömsehus

Brömsehus var en försvarsborg vid den dansk-svenska gränsån Brömsebäck. Den ligger i Kristianopels socken i nuvarande Karlskrona kommun i Blekinge.

Fästningen var högre belägen än terrängen i övrigt och omgärdad av pålverk och vallgrav. Det har inte gjorts några arkeologiska utgrävningar på platsen som idag utgörs av en ruinkulle.

Brömsehus byggdes troligen av den danske kungen Valdemar Atterdag under 1361-1365 och omtalas första gången i ett fredsfördrag mellan honom och hertigarna av Mecklenburg 1366. Brömsehus var en viktig fästning för danskarna som härifrån haft uppsikt mot Kalmar sund och dess sjötrafik. Brömsehus erövrades och brändes under Engelbrektsfejden 1436 av svenskarna med Nils Stensson (Natt och Dag) som härförare. Sten Kristiernsson (Oxenstierna) lät 1505 befästa holmen som svensk gränsbefästning, men den torde ha övergetts kort därefter.

Brömsehus

Sten Kristiernsson (Oxenstierna)

Sten Kristiernsson (Oxenstierna), född vid okänd tidpunkt, död någon gång mellan 28 oktober och 11 december 1516, var riddare och svenskt riksråd, son till Kristiern Bengtsson (Oxenstierna) d.ä..
Sten Kristiernsson omnämns första gången i historiska källor 1476 då han redan var myndig. Han dubbades till riddare något av åren 1497 eller 1499, troligast vid kung Hans kröning i Stockholms storkyrka 26 november 1497. Han var häradshövding i Vendel 1500–1513, möjligen längre, och titulerades 1501 riksråd. Därefter är han flera gånger åren 1502–1516 omnämnd som hövitsman på Nyköpingshus.

Sten Kristiernsson var en av riksföreståndaren Sten Sture den äldres närmaste män från och med början av 1490-talet och fungerade ofta som dennes personlige budbärare och verkställare av många våldsaktioner mot kung Hans män. Bland annat tillfångatog han sommaren 1501 upplandslagmannen Knut Eskilsson (Banér) och i en annan aktion samma år en av kungens fogdar, varvid flera dödsoffer krävdes. När Sten efter Stockholms kapitulation inte tillät drottningen att lämna landet var måttet rågat. Kung Hans skrev till påven och lyckades 1504 få Sten Kristiernsson bannlyst. Följande år beslagtogs Sten Kristiernssons gods i Danmark av kungen.

Sölvesborgs slott

Sölvesborgs slott är en borgruin i Sölvesborgs socken i Sölvesborgs kommun. Anledningen till att den kom att kallas slott är att borgen, vid en del tillfällen, användes som övernattningsbostad åt kungligheter och därför i folkmun kom att kallas slottet.

Borgruinen ligger ca femhundra meter nordost om själva den medeltida stadskärnan i Sölvesborg. Borgområdet ligger strategiskt mellan havet och Ryssberget. Borgen har helt behärskat den vik som här skär in i landet och som under medeltiden bör ha varit en viktig landningsplats för gränshandeln mellan den danska Blekingekusten och det svenska Värendområdet inne i Småland.

Sölvesborgs slott

I dag kvarstår en hög kulle med ruiner efter det stora försvarstornet samt källare efter omgivande borggårdsbebyggelse. En femton meter bred vallgrav har omgett kullen och väster om denna låg den medeltida förborgen med ladugårdar och stallbyggnader.
Vid utgrävningar av borgkullen åren 1940-1942 kunde utgrävaren, intendent Lars Göran Kindström, konstatera tre olika byggnadsfaser innan den nuvarande borganläggningen uppförts.

Sölvesborgs slott

Vid anläggandet av denna sista borg förhöjdes kullen ca tre meter. Ett torn med 17 meters diameter byggdes uppe på kullen. Själva murtjockleken har varit imponerande 5,5 meter. Från den runda sockeln har tornet i sin nedre del troligtvis haft en sextonkantig form medan det i sin övre del varit åttakantigt. Ett utskjutande trapptorn har varit förbindelselänken mellan de olika våningarna.

Tornet har varit uppfört i så kallad skalmursteknik. Mellan ett yttre och ett inre tegelskal har man fyllt upp med murbruk och stora stenar. I dag återstår tornet endast till ca elva meters höjd. Nästan allt tegel forslades bort under alla år som ruinen fick tjänstgöra som stenbrott. Ett djupt källarrum finns bevarat. Enligt sägnen skulle amiralen Sören Norby på 1500-talet här ha grävt ner en stor skatt under några kopparluckor. Någon sådan påträffades inte vid utgrävningen.

År 1263 omtalas Valdemar av Braunschweig som länsherre över Blekinge och Sölvesborg. Han bör ha suttit på en föregångare till den nuvarande borgen. Det väldiga tornet bör ha uppförts under kung Erik Menveds tid, alltså de första två decennierna av 1300-talet.

Sölvesborgs slott

Kungens regeringstid markerar en kraftig uppgång för Danmark. I Öresund- och Skåneregionen märks detta bland annat genom de väldiga tegelbyggerier som påbörjas. I Köpenhamn, Malmö och Helsingborg började tre stora tegelkyrkor uppföras (Vor Frue kirke, S:t Petri kyrka och Mariakyrkan) samtidigt som borgen Kärnan byggdes i Helsingborg. Genom att uppföra en ny och större borg i Sölvesborg fick kungen en riksborg även i östra delen av sitt rike.
Borgen har haft ett mycket strategiskt läge. I början av 1400-talet vistades ofta drottning Margareta av Danmark och Erik av Pommern här. I samband med det nordiska sjuårskriget, under 1500-talets mitt, härjade svenska trupper i Blekinge. Länsherren Verner Parsberg fick 6 september 1564 fly från borgen och han satte själv eld på den innan avfärden. Ruinen tjänade som stenbrott under 1700-talet. Trots att den fridlystes år 1816 fortsatte nedbrytandet.

Djupadals herrgård

Djupadals herrgård är den största gården i Ronneby kommun och ligger mellan orterna Ronneby och Kallinge på den östra sidan av Ronnebyån. Den är troligen byggd under tidigt 1600-tal. Djupadals herrgård tillhörde familjen Wrede af Elimä från början av 1800-talet fram till tidigt 1900-tal varav Casper Wrede af Elimä tog initiativ till att anlägga Djupafors Fabiks AB strax norr om herrgården. Familjen af Elimä familjen valde under tidigt 1900-tal att sälja delar av gården då familjen Petri blev delägare. Familjen Petri blev ensamma ägare av gården från tiden runt år 2000 till 2005 då bröderna Carl-Axel och Carl-Wilhelm Petri beslutade sig för att sälja herrgården, som då hade varit i släktens ägo i runt 150 år.
Därefter köptes gården av Johan och Lena Persson.

Egendomens totala areal uppgår till drygt 1 000 hektar jord och skog (innan försäljning styckades egendomen upp och den största delen av egendomen ägs fortfarande av familjen Petri).

Djupadals herrgård

År 1688 anlades ett gevärsfaktori för den svenska kronans räkning direkt norr om herrgården med bland annat borrhus för borrning av gevärspipor. Verksamheten flyttades dock tämligen start till Ronneby år 1706. På platsen fanns också från 1688 till 1923 Häggafors kvarn på Ronnebyåns västra sida. Anläggningen utvecklades 1747 med en så kallad skinnredastamp samt 1773 också en valmansstamp. Det gamla borrhuset tillsammans med stengrunder och andra industriella lämningar är utpekade av Riksantikvarieämbetet som övrig kulturhistorisk lämning med beteckningen RAÄ Ronneby 847. Direkt öster om gevärsfaktoriet finns ytterligare en kulturhistorisk lämning i form av en tidigare trädgårdsanläggning tillhörande herrgårdens huvudbyggnad med beteckning RAÄ Ronneby 846.

Ägare

Ludvig Bossow

1700–1703 Mathias Ellers

1729 Sven Månsson

1733–1734 Crattz

1759–1773 Johan Timel

1773–ca.1780 Hans Wachtmeister af Johannishus

ca.1784–1818 Salomon von Köhler

1818–1819 Henrika Birgitta Wachtmeister af Johannishus

1819–1821 August Wilhelm Qvickfeldt

1821–1838 Baltzar Filip Salomon Horn af Rantzien

1838–1877 Casper Wrede af Elimä

–1912 Gustaf Ernst Wrede

Djupadals herrgård

Djupadals herrgård är den största gården i Ronneby kommun och ligger mellan orterna Ronneby och Kallinge på den östra sidan av Ronnebyån. Den är troligen byggd under tidigt 1600-tal. Djupadals herrgård tillhörde familjen Wrede af Elimä från början av 1800-talet fram till tidigt 1900-tal varav Casper Wrede af Elimä tog initiativ till att anlägga Djupafors Fabiks AB strax norr om herrgården. Familjen af Elimä familjen valde under tidigt 1900-tal att sälja delar av gården då familjen Petri blev delägare. Familjen Petri blev ensamma ägare av gården från tiden runt år 2000 till 2005 då bröderna Carl-Axel och Carl-Wilhelm Petri beslutade sig för att sälja herrgården, som då hade varit i släktens ägo i runt 150 år.
Därefter köptes gården av Johan och Lena Persson.
Egendomens totala areal uppgår till drygt 1 000 hektar jord och skog (innan försäljning styckades egendomen upp och den största delen av egendomen ägs fortfarande av familjen Petri).

Elleholms hovgård

Redan under medeltiden var Elleholm ett ansenligt gods, som tillsammans med ett befäst slott på holmen tillhörde Lunds stift. I början av 1400-talet förpantades godset till riddaren Axel Pedersson (Tott), men blev återlöst 1424. Vid Engelbrekts genomtåg 1436 skadades ärkebiskopens egendom, vilket Karl Knutsson (Bonde) fick ersätta. Kronan övertog egendomen vid reformationen. Vid 1500-talets mitt hade Hartvig Bilde Elleholms slott och län som pant. Han fick genom ett kungligt brev 26 april 1561 tillstånd att överlåta panten på Arild Ugerup.
Omkring slottet fanns förr en liten stad på holmen. Staden kallades Elleholm och fick 3 februari 1450 köpstadsprivilegier av ärkebiskop Tuve. Staden förstördes av svenskarna 1564, då stadsprivilegierna flyttades till Sölvesborg. De förnyades 1584, men förlorades på nytt 1600. Godset ägdes från 1850-talet till 1875 av Louise Christine, länsgrevinna av Danner, som var morganistiskt gift med Fredrik VII av Danmark.

Elleholms hovgård är en herrgård i Elleholms socken i Karlshamns kommun. Hovgården ligger på en holme vid Mörrumsåns mynning, i byn Elleholm. Den nuvarande huvudbyggnad av reveterat timmer i två våningar är byggd 1730 och tillbyggd 1804.

Skärva herrgård

Skärva herrgård är det lantställe, som skeppsbyggaren Fredrik Henrik af Chapman lät uppföra på fastlandet, strax nordväst om Karlskrona och öster om Nättraby. Bakom projektet stod Gustav III som beordrat Chapman att flytta till Karlskrona för att utveckla en uppbyggnad av rikets flotta. Skärva var således också en betydelsefull arbetsplats och i parken fanns en bassäng där hydrodynamiska experiment kunde utprovas inom skeppsbyggnadskonsten. Skärva herrgård är idag privatägd och ett byggnadsminne sedan 1975. Herrgården ingår också i världsarvet Örlogsstaden Karlskrona och ligger inom Skärva naturreservat. När skeppsbyggaren Fredrik Henrik af Chapman var 64 år gammal beslöt han att bygga sig en lantgård strax utanför staden. Detta var vanligt i de högre ståndet på den här tiden och runt Karlskrona ligger flera sådana herrgårdar.

År 1785 köpte han delar av byn Skärva och för ritningar till bygget tog han hjälp av sin nära vän Carl August Ehrensvärd, överamiral, konstnär och arkitekt.

Skärva herrgård

Ehrensvärd medförde inspiration från sin italienresa medan kronan bidrog med material och arbetskraft. Byggnaden stod klar 1786 som en så kallad "bondestuga" eller sydsvensk ryggåsstuga med rödtjärade väggar och torvtak. Senare lät Chapman bygga om stugan till dess nuvarande originella utseende med klassicistiska stildrag. För ingången restes en stram portik med fyra doriska kolonner som bär upp en fronton och huset har beskrivits som "en korsning av grekiskt tempel, italiensk kupolkyrka och blekingsk ryggåsstuga. Huset består av fem mindre sammanbyggda längor som bildar ett H. Den centrala byggnadskroppen är krönt med en lanternin.

Söder om huvudentrén låg Chapmans privata bostad och längst i söder inrymdes ett kinesiskt kabinett där det fram till 2013 hängde ett hundratal akvareller på kinesiska djonker. Ovanpå finns ett mindre rum som nås via en smal trappa. Det är Chapmans arbetskammare vars inredningen är inspirerat av havet och liknar en liten kajuta och härifrån kunde han se ända in till örlogsstaden på andra sidan Danmarksfjärden. Mitt i huset är den oktava kupolsalen som är en variant av Phanteon i Rom.
Ljus strömmar in från de bågformade sidofönstren och takets inglasade lanternin, som på Chapmans tid lyste upp hans stora arbetsbord med olika fartygsmodeller. Med på ett hörn är också Sergels byst av Gustav III som en finansiär påminnelse. I husets norra del har det funnits bostäder för tjänstefolket och här låg också ekonomiutrymmen, medan själva köket låg i husets mitt. Under 1860-talets ombyggnad gjordes hela östra- samt mittersta delen om till bostad.

Skärva herrgård

Chapmans grav

Fredrik Henrik af Chapmans grav
I början av 1790-talet lät Chapman ta fram olika förslag på en gravkammare och 1795 hade han bestämt sig för att uppföra en enkel sådan i sluttningen ned mot havet. Härifrån syntes Karlskrona bortom fjärdens horisont. Chapman sålde sedermera Skärva 1806 och kom att begravas på Augerums kyrkogård.

Skärva herrgård

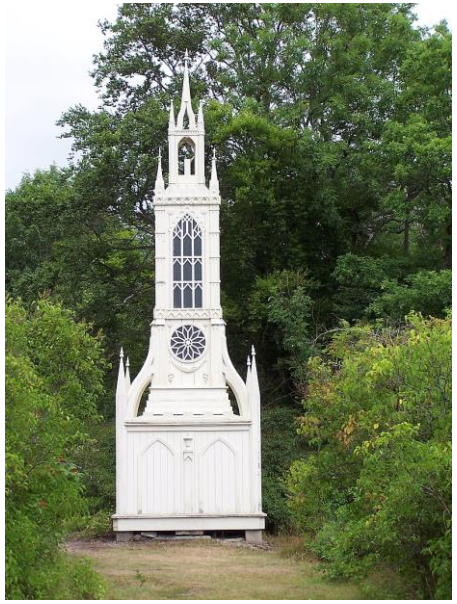

Tromtö herrgård

Tromtö herrgård

är en herrgård i Förkärla socken, Ronneby kommun. Herrgården ligger på en liten ö, fem kilometer väster om Karlskrona. Gården blev 1687 säteri för generalamiralen Hans Wachtmeister och hans släkt. Numera tillhör Tromtö herrgård Johannishus godsförvaltning AB. Herrgården blev byggnadsminne 4 juni 1986.

Tromtö herrgård

Tromtö tillhörde under dansktiden ätten Thott, men köptes 1687 av amiralsgeneralen **Hans Wachtmeister** och fördes 1712 till det av denne bildade Skunckenbergs – senare Johannishus – fideikommiss. Redan från början var gården avsedd som sommarbostad och har så förblivit.

Mangårdsbyggnaden (corps-de-logi) är ett vackert beläget tvåvånings timmerhus flankerat av två envåningsflyglar i samma fasadlinje. Huvudbyggnaden härstammar möjligen från 1600-talets slut. Den ombyggdes 1834 i nyklassicistisk stil, tydligt inspirerad av Gustav III:s paviljong på Haga och har sedan dess knappast förändrats. Byggnadens mittparti med sex fönsteraxlar flankeras av två envånings sidoflyglar, pocher, och de låga - närmast platta - plåttaken kantas av balustrader. I interiören märks matsalens panoramatapet med motiv från grekiska frihetskriget, tryckt i Elsass 1827. De båda envåningsflyglarna - troligen med stomme från 1700-talet - är reveterade och vitfärgade. Till byggnadsminnet hör dessutom ett envånings bostadshus för tjänstefolk, beläget i vinkel mot södra flygeln med samma fasadutformning och takmaterial som denna, samt tre små träbyggnader, däribland en lekstuga med lövsågeridekor från 1800-talets slut.

Ägare
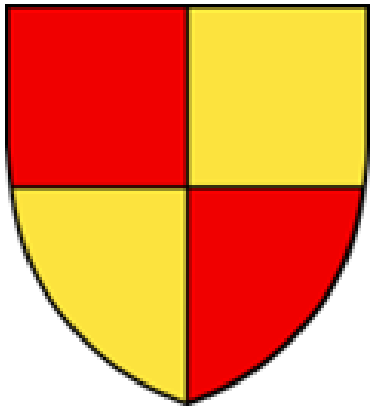
????–1643	Tage Andersen Thott (-1643)
1643–1658	Sophie Rantzau
1658–1683	Henrik von Krefelt (-1683)[5]
1683–1687	Cornelius Anckarstjerna
1687–1712	Hans Wachtmeister af Johannishus
1712–1964	Wachtmeisters fideikommiss
1964–	nutid Johannishus Fideikommiss AB